

Пролетен казус

Задача: Да се подготви и представи цял казус от фактите до решението, така че през конкретния случай да се разшири разбирането ни за обществената ситуация в някоя обособена област/тематика.

Сами избирате обстоятелствата от обществената действителност, които ще бъдат предмет на вашия анализ. По същество всичко може да изпълни тази задача – новина, обществен дебат, нечие изказване, дори художествено произведение или цитат от него, мийм (или някакъв обект от масовата култура изобщо). Все пак към казуса има някои естествени **изисквания**: да може да се представи относително накратко, да има оправданата претенция, че не представлява нещо случайно или субективно впечатление.

Анализ – разгръщане на казуса. Следва се вече известната **методология** за казуса: формулировка на водещ абстрактен социален проблем – теоретично осмисляне – предлагане на решение/някаква линия на поведение. В това изложение трябва да се постигне основната задача да се задълбочи разбирането ни за определена обществена сфера и да се отиде отвъд ежедневно, просто житейското схващане. За целта следва да проучите и представите всякакви аспекти на това, което наричаме знание – както допълнителни факти и сведения за контекста, към който случаят принадлежи, така и теории и понятия, чрез които подобни случаи биват разбрани. Често особено полезни са аналогичните случаи. Всяко изложение би следвало да има за цел и проясняването (което не значи задължително достигането до окончателен отговор) на въпроса „Какво да се прави?“

Критерии за добре свършена работа:

- Съответствие между факта и обяснението му – тълкуванието ви е *убедително*.
- Относителна пълнота – тълкуванието ви схваща основни фактори, които определят казуса, не се задоволява да посочи *само някоя* страна.
- Изборът на факт и съответстващото му тълкувание не са банални, не назовават пълната очевидност; тълкуванието ви може да бъде интересно и има поне *минимална* претенция за откритие. Т.е. задълбоченост.
- Изложението ви пред аудиторията е достатъчно нагледно, ангажирано и ангажиращо.

Теми, към проясняването на които може да бъде насочен вашият казус (примерно изброяване, като, ако искате да предложите друго, трябва да назовете темата и да се обосновате):

Кино

Градове за хората (София)

Контакт с природата

Межкултурен диалог

Занаяти и работа с ръце

Памет

Медии

Човекът – играещо същество

[Друго]

Формулировката на вашия казус, участниците в отбора и темата, с която го обвързвате, представете в тази форма- <https://forms.office.com/e/A7W2wTmgZd>

За въпроси и уточнения, пишете на имейл kp.martinov@gmail.com

Философски финал: „От една страна, *гражданинът* се е оттеглил от позиция в публичната сфера и е оставил своята емпирична индивидуалност с нейните психосетивни особености да съди, решава и действа в полето на политическото. Гражданинът така се е отказал да бъде гражданин. Това състояние е по-естествено, тъй като *гражданинът* не е просто човек, дори изобщо не е човек. Той е усилието на човешкия индивид по трансцендиране на естествено човешки характеристики, доминиращи във всекидневния свят, и достигане до по-високото равнище на просветена рефлексивна подготвеност, която се изисква за участие в аргументативен дискурс. [...] Вероятно единственият шанс за относително възпиране от пропадането в популистки ситуации е усилието към разбиране и рефлексивният капацитет, който набавя отговор на въпроса **какво става с нас тук и сега, във всеки момент**. Но както популистките ситуации имат характер на събития, така и **усилието за разбиране е събитие на разума, а не обикновена препоръка или рецепта. Разбира се, то е дълг на просветения еманципиран гражданин, но самата фигура на гражданина е събитие**“. (Стефан Попов)